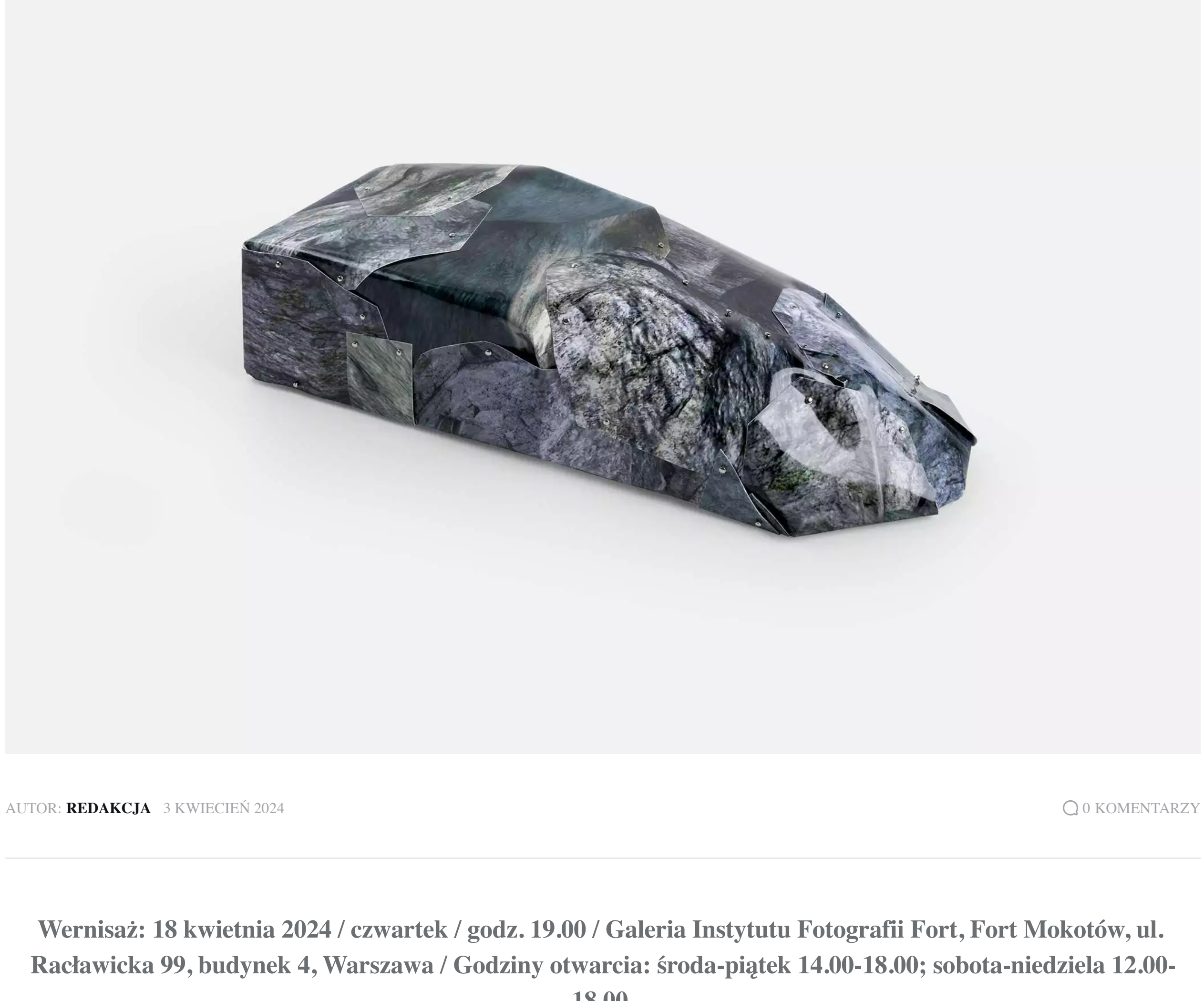

WYDARZENIA

Niemożliwy horyzont – Ewa Doroszenko i Jacek Doroszenko

AUTOR: **REDAKCJA** 3 KWIECIEŃ 2024

0 KOMENTARZY

Wernisaż: 18 kwietnia 2024 / czwartek / godz. 19.00 / Galeria Instytutu Fotografii Fort, Fort Mokotów, ul. Raclawicka 99, budynek 4, Warszawa / Godziny otwarcia: środa-piątek 14.00-18.00; sobota-niedziela 12.00-18.00

Cena biletu w dniach 19.03.2024 – 16.06.2024: normalny 9 zł; ulgowy 7 zł

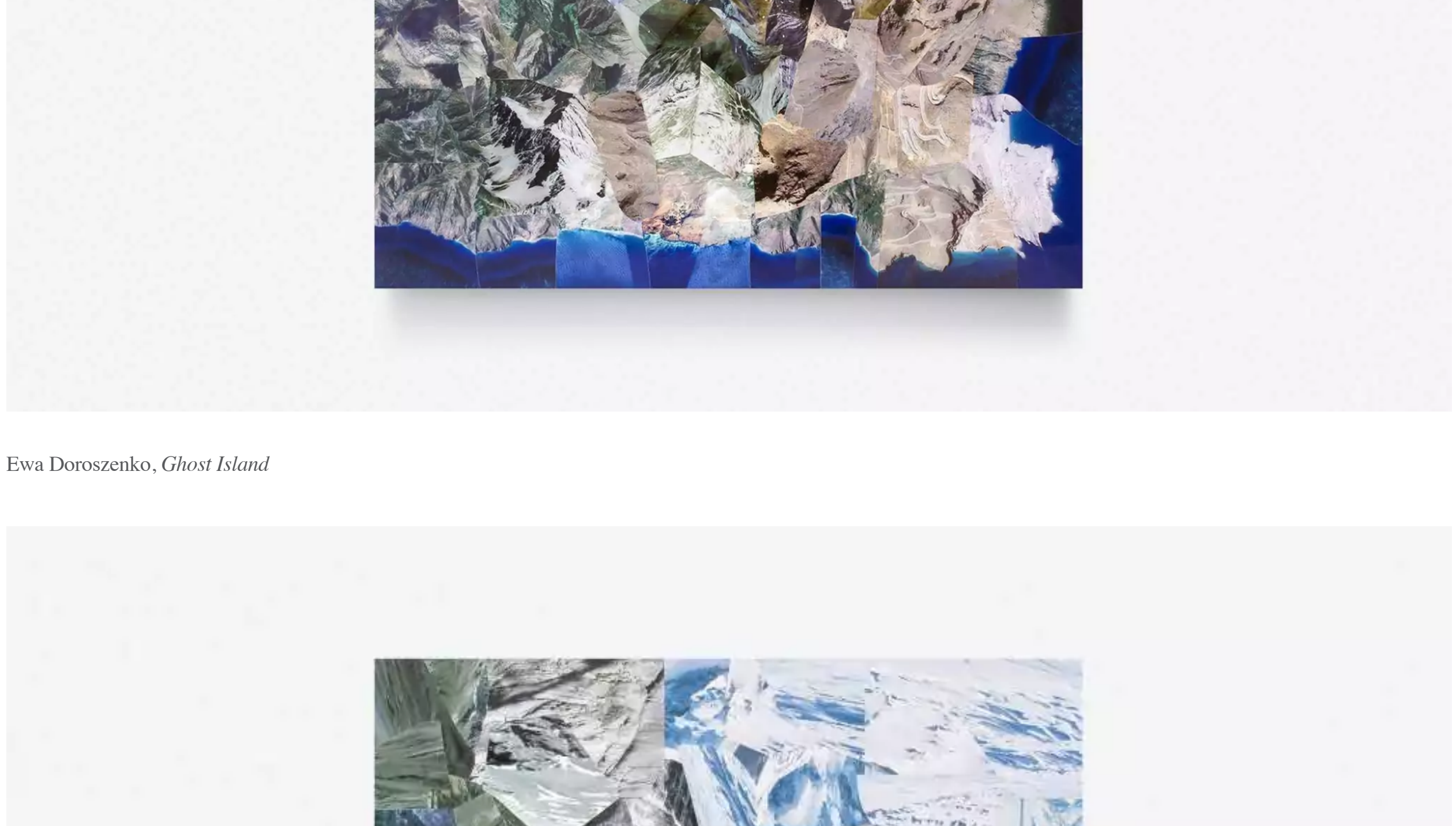
Oprowdzanie z udziałem autorki_a i kuratora: 21 kwietnia (niedziela) godz. 13:00

Oprowdzanie z udziałem autorki_a: 15 czerwca (sobota) godz. 13:00

Kurator wystawy: Krzysztof Miękus

Nasz stosunek do krajobrazu jest złożony i pełen sprzeczności. Łakniemy kontaktu z przyrodą dziewiczą, prawdziwą, nienaruszoną przez człowieka, tymczasem nie potrafimy oprzeć się pokusie poprawiania tego, z czym się stykamy. Kapitan James Cook ponoć zakładał ogrody w stylu angielskim (a więc ogrody naśladujące dziką przyrodę) na każdej wyspie południowego Pacyfiku, do jakiej dobijał podczas swoich podróży pod koniec XVIII stulecia. Natrafiał na obszary prawdziwie nietknięte, lecz starał się je uczynić jeszcze bardziej „naturalnymi”, ale w zgodzie z własnymi przekonaniami o tym, jak przyroda wyglądać powinna.

Również dzisiaj, w dobie nadprodukcji fotografii, doświadczamy krajobrazu w sposób pośredniczony. Widzimy zawsze tylko to, w co wierzymy (aby zacytować tytuł świetnej książki Errola Morrisa poświęconej fotografii). W „Niemożliwym horyzoncie” Ewa i Jacek Doroszenko ukazują najbardziej zaskakujący paradoks krajobrazu: fakt, że krajobraz jako taki nie istnieje. To, co istnieje, to punkty obserwacyjne, punkty patrzenia. Krajobraz jest w istocie swojej przeniesieniem w dwa wymiary tego, co istnieje w świecie trójwymiarowym. Gdy myślimy o Wielkim Kanionie, wodospadzie Iguacu, fiordach Norwegii czy ergach Sahary, nieuchronnie pamięć przywołuje nam konkretne zdjęcia wykonane z konkretnych miejsc o konkretnych porach.

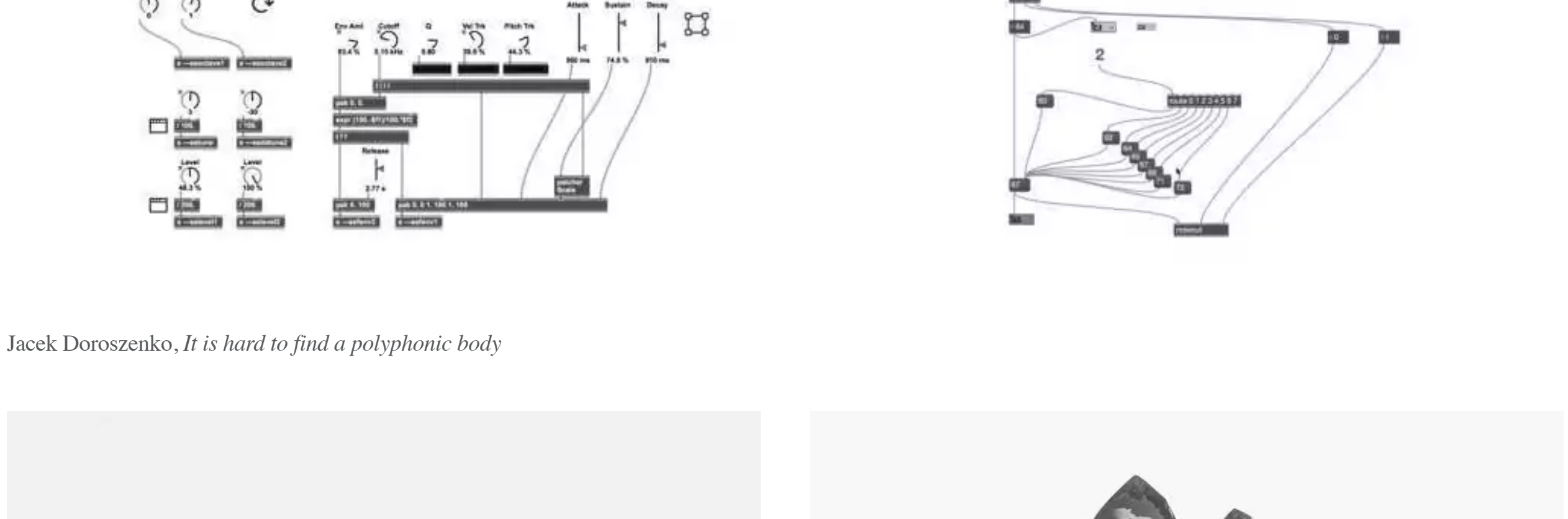

Ewa Doroszenko, *Ghost Island*

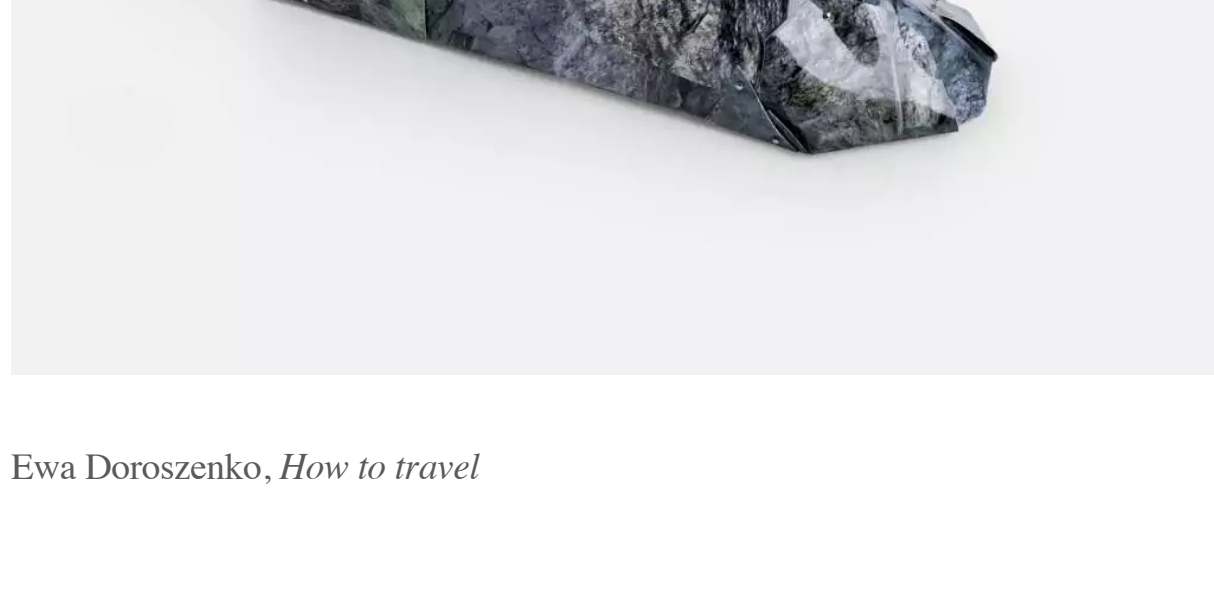

Ewa Doroszenko, *Ghost Island*

Ewa i Jacek Doroszenko prowadzą grę z pojęciem krajobrazu, podejmując coraz to inne jego aspekty. Punktem wyjścia stanowią dla nich słowa polskiego logika Alfreda Korzybskiego: mapa to nie terytorium. Jorge Luis Borges pisał: „W owym Cesarstwie Sztuka Kartografii osiągnęła taką doskonałość, że Mapa jednej tylko Prowincji zajmowała całe Miasto, a Mapa Cesarstwa całą prowincję. Z czasem te Niezmierne Mapy okazały się już niezadawalające i Kolegia Kartografów sporządziły Mapę Cesarstwa, która posiadała Rozmiar Cesarstwa i pokrywała się z nim w każdym Punkcie. Mniej Oddane Studiom Kartografii Następne Pokolenia doszły do wniosku, że ta obszerna Mapa jest Nieużyteczna i nie bez Bezbożności oddały ją na Pastwę Słońca i Zim. Na Pustyniach Zachodu zachowały się rozczłonkowane Ruiny Mapy.” Cesarstwo z opowiadania „O ścisłości w nauce” było, rzecz jasna, zmyślane. Nie są wszelako zmyślane zdjęcia satelitarne w mapach Google’a, które na pozór coraz precyzyjniej zachowały się pokrywać z terytorium, lecz oferują doświadczenie krajobrazu w sposób rozczłonkowany, niejako nieciągły, pozbawiony struktury. Nieciągłość, przerwanie spójności, dekonstrukcja struktury są też tym, czego dokonuje duet Doroszenko w swoich kolażach, obiektach, instalacjach i renderach cyfrowych. Estetyka glitchu i generatywnej niedoskonałości wpisana zostaje w długą tradycję myślenia o krajobrazie jako pewnym fantazmacie, dla którego kategoriami organizacyjnymi są wzniosłość i malowniczość, a które do dziś kształtują nasze oczekiwania i wyobrażania o obcowaniu z naturą.

Jacek Doroszenko, *It is hard to find a polyphonic body*

Ewa Doroszenko, *How to travel*

Ewa Doroszenko, *Impossible Territory*

Korzystając z popularnych gier komputerowych, przewodników turystycznych i innych internetowych źródeł, artyści ujawniają bardzo powszechne w epoce cyfrowej marzenia o odpoczynku w idyllicznym krajobrazie. Przeglądają się różnorodnym krajobrazom w oparciu nie tylko o wizualne aspekty rzeczywistości, ale w równym stopniu artyści eksplorują pomijane zazwyczaj otoczenie dźwiękowe. W filmach prezentowanych na wystawie Ewa i Jacek Doroszenko wykorzystują nagrania terenowe jako podstawę polifonicznych kompozycji dźwiękowych, wprowadzając także działanie performatywne umożliwiające wykorzystanie walorów naturalnych krajobrazów jako systemów notacji muzycznej. W instalacji dźwiękowej prezentują sposoby muzycznego odczytywania rytmiki zredukowanego otoczenia dźwiękowego poprzez wzbudzanie i preparację materiałów syntetycznych.

Ewa Doroszenko – artystka intermedialna, doktor sztuk plastycznych, mieszka i pracuje w Warszawie. Absolwentka Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2019 i 2024 oraz Miasta Torunia w dziedzinie kultury w 2013 i 2011. Laureatka wielu międzynarodowych konkursów, m.in. Preview – Fait Gallery Brno 2016, Debuts 2018 – doc! photo magazine, Debut 2018 – Lithuanian Photographers Association oraz finalistka nagrania terenowe jako podstawę polifonicznych kompozycji dźwiękowych, wprowadzając także działanie performatywne umożliwiające wykorzystanie walorów naturalnych krajobrazów jako systemów notacji muzycznej. W instalacji dźwiękowej prezentują sposoby muzycznego odczytywania rytmiki zredukowanego otoczenia dźwiękowego poprzez wzbudzanie i preparację materiałów syntetycznych.

Jacek Doroszenko – artysta intermedialny badający relacje między dźwiękiem, obrazem i przestrzenią. Mieszka i tworzy w Warszawie i Krakowie. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, autor realizacji audiowizualnych, prac wideo, instalacji dźwiękowych i projektów internetowych. Stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego 2020, Miasta Torunia w dziedzinie kultury w 2011 oraz wielokrotny uczestnik międzynarodowych rezydencji artystycznych, m.in. Hangar Barcelona w Hiszpanii, Kunstnarhuset Messen Ålvik w Norwegii, Atelierhaus Salzamt Linz w Austrii, The Island Resigned Lefkada w Grecji, Pragovka Gallery Praga w Czechach, Klaipeda Culture Communication Center na Litwie, Petrohradská Kolektiv Prague w Czechach, Re_Act kontempory art laboratory w Portugalii. Swoje prace prezentowała na wielu wystawach indywidualnych, m.in. w Muzeum Współczesnym Wrocław, Fait Gallery w Brnie, Galerii Propaganda w Warszawie, Fundacji Rodziny Staraków w Warszawie, Kolonii Artystów w Gdańsku, Galerii Sztuki Wozownia w Toruniu, Galerii Miejskiej bwa w Bydgoszczy, Pragovka Gallery w Pradze, Exgirlfriend Gallery w Berlinie, Narodowym Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego we Wrocławiu, Foto Forum w Bolzano, Instytucie Polskim w Düsseldorfie.

<https://ewa-doroszenko.com>
<https://www.instagram.com/ewadoroszenko>

Jacek Doroszenko – artysta intermedialny badający relacje między dźwiękiem, obrazem i przestrzenią. Mieszka i tworzy w Warszawie i Krakowie. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, autor realizacji audiowizualnych, prac wideo, instalacji dźwiękowych i projektów internetowych. Stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego 2020, Miasta Torunia w dziedzinie kultury w 2011 oraz wielokrotny uczestnik międzynarodowych rezydencji artystycznych, m.in. Hangar Barcelona w Hiszpanii, Kunstnarhuset Messen Ålvik w Norwegii, Atelierhaus Salzamt Linz w Austrii, The Island Resigned Lefkada w Grecji, Pragovka Gallery Praga w Czechach, Klaipeda Culture Communication Center na Litwie, Petrohradská Kolektiv Prague w Czechach, Re_Act kontempory art laboratory w Portugalii. Swoje prace prezentowała na wielu wystawach indywidualnych, m.in. w Instytucie Polskim w Düsseldorfie, Foto Forum w Bolzano, Exgirlfriend Gallery w Berlinie, Pragovka Gallery w Pradze, Narodowym Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego we Wrocławiu, Galerii Propaganda w Warszawie, Fundacji Rodziny Staraków w Warszawie, Kolonii Artystów w Gdańsku, Galerii Sztuki Wozownia w Toruniu, Galerii Miejskiej bwa w Bydgoszczy. Audiowizualne projekty prezentował w ramach m.in. The Wrong New Digital Art Biennale w Rio de Janeiro, FILE Electronic Language International Festival w Sao Paulo, Transmission Arts Festival w Atenach, ISEA International Symposium on Electronic Art w Vancouver, Athens Digital Arts Festival, Future Places Festival w Porto, European Media Art Festival w Osnabrück, Performing Media Festival w South Bend, CoCart Festival CSW w Toruniu, Open-Source Art Festival w Sopocie, Mediations Biennale w Warszawie. Artysta działa również w obszarze muzyki i sztuki dźwięku. Jego kompozycje muzyczne zostały wydane w formie albumów o międzynarodowym zasięgu, m.in. Infinite Values, Time Released Sound w USA; Wide Grey, Eilean Records we Francji; Soundreaming i Bodyfulness, Audiobulb Records w Wielkiej Brytanii.

<https://doroszenko.com>
<https://www.instagram.com/jacek.doroszenko>

0

Facebook Twitter Email RSS

WARSZTATY FOTOGRAFICZNE W MUZEUM ŚLĄSKIM – CIAŁO FOTOGRAFII

FALSE FLAG – JADWIGA JANOWSKA

AUTOR: **redakcja**

Skomentuj

Imię

Twoje imię, imię i nazwisko lub nick *

E-mail

Twój e-mail *

Komentarz

Twój komentarz *

☐ Rozumiem, że wykorzystywane są cookies aby usprawnić działanie strony.

SKOMENTUJ

FOTOGRAFIA

Fundacja KF
60-518 Poznań
ul. J. Kraszewskiego 10B/13
NIP 7812103030

KATEGORIE

Twórcy
Eseje
Portfolio młodych – przestrzeń dla nowych talentów
Archeo KF
Wydarzenia
Sklep
Kontakt

ARTYKUŁY

Nowa odsłona Instytutu Fotografii Fort: Wystawy online i cyfrowe archiwa

16 LUTEGO 2026 0

IAbiRynT 2025 był, widział i doświadczał: Krzysztof Ślachciak. Co w 2026?

11 LUTEGO 2026 0

PPhotoESPAÑA 2025

11 LUTEGO 2026 0

Redakcja:
Redaktor naczelna: Aleksandra Śliwczyńska-Kupidura
redakcja@kwartalnikfotografia.pl

Obserwuj nas

Facebook Instagram

Współpracują z KF:

Małgorzata Bilicka, Vladimir Birgus, Anna Gregorczyk, Maciej Herman, Jacek Jasko, Krzysztof Jurecki, Danuta Kowalik-Dura, Elżbieta Łubowicz, Adam Mazur, Marianna Michalowska, Iga Niewiadomska, Jerzy Orawski, Marcela Paniak, Monika Piotrowska, Michał Szalast, Krzysztof Szymoniak, Jerzy Wierzbicki, Waldemar Śliwzyński